

TANJA SÄISÄ

KAIVO

222

KAI VO

222

Ei kirkkainta

valoa ilman

synkkyyttä.

© 2019 Tanja Säisä

Kansi: Luova lintu/Eija Järvelä

Kustantaja: BoD™ – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-801-941-1

Kiitos Luova lintu, Eija Järvelä.

Kiitos kansikuvan mallille

Kiitos Book of Demand

Kiitos Nuoren voiman liitto.

Kiitos sinne jonnekin.

Tanja Säisä

KAIVO

222

Sisältö

1

Sumatra/Kalma

2

Aniruddh Hansh

3

Bombardier Series

4

Suomi

5

Unihäiriö

6

Jääruusut

7

Unihalvaus

8

Kohmetta ikkunassa

9

Kaksoset

10

Se ei päästä irti

11

Huuto

12

Musta taivas

13

Karmiininpunaiset kynnet

14

Varjot

15

Kaivo 222

16

Mysteeri

17

Huuhkajan kynsi

18

Kirous

19

Riistakamera

20

Kaija Huuhkaja/Poliisi

21

Päätös

22

Vieras tie

23

Leningrad

24

Kotiin

25

Kotona

26

Oikeudenkäynti

SUMATRA, KALMA

Perin oudot vuodenajat eivät olleet tavanomaisia: syys piti hellettä ja edellinen tammikuu kului muistuttaen kevättä. Helle oli yhden uhrinsa jo nielaissut pahoismaisen auringon paahtaessa meitä kohti. Mataharimme oli säälimätön. Trooppinen helle pahoinpiteli maata hikikarpaloiden valuessa otsallani, ärsyttäen samalla tulehtunutta akneani. Olin helpottunut, että viileä vesi oli jäänyt puhtaana patakattilaan, jolla huuhdoin kasvoni ja ihooni tarrautunut kuona liukeni valuvan veden mukana. Ei minun ollut tarkoituksenani valittaa, päinvastoin, nautin lokakuusta, joka muistutti heinäkuuta.

Helkkari soikoon, kirosin ihooni liimautunutta kauluspaitaani, jonka olin vasta pessyt sitruunaetikalla ja joutuisin jo rievun vaihtamaan puhtaaseen. Paita löyhkäsi hiestä, vaikka kuinka olin tuhlanut viimeiset deodoranttini kainaloihini.

En välittänyt puhtaan paidan väreistä, kunhan vaatetus asiansa ajoi. Leukani pitkä parta oli yhä ajamaton, mutta sentään prässätyt housuni olivat silitetyt viime viikolta. Eilinen oli potkaissut uuteen uskoon elämäni; olin vakuuttunut huhuista, että minut ylennettäisiin uudessa työpaikassani pian, tunne vaikuttikin hyperaktiiviselta, sen vuoksi minun oli palkittava itseni: Kodin ja matkajärjestelyjen piti olla ajoissa valmista, koska olin jättämässä viikoiksi Suomen. Keräsin ajatukseni kokoon, etteivät arkirutiinini olisi jääneet hoitamatta, olin henkisesti valmistautunut matkaani. En pitänyt edes koneella matkustamisesta, mutta mun oli pakko, koska rakastin ulkomaita, vaellusta vierailla laaksoilla ja vuorilla, enkä sellaista saisi koskaan kokea kotimaassani. Suomessa toki oli maisemat, joihin kiinnyin helposti, seudut täällä olivat osa maailmaani, jota tarvitsin elääkseni metsästysseurueen retkillä ja riistan metsästyksessä. Kaipasin tänään vuorostaan kuumia aavikoita ja sisiliskon suihinöitä pusikon takaa... ai että, maalaisyöt viidakon laitamilla, käsin rakennetulla mökillä, pois hälinästä koristelivat *kakun*.

Aikani oli käydä matelevaksi, veroilmoituksen täyttö olisi vienyt viikon ajastani, ei, päätin jättää työn kesken ja aloin valmistelevaan lomaani. Verokarhun kynsi kyllä viilsi aikanaan, mutta oli minulla jäljellä aikaa paperitöihin, kun palaisin kotiin. Olin eilen lopullisesti antaa periksi

verolappujen suhteen, jättäisinkö ne hoitamatta, ja kärsisin itse siitä eniten, vaiko muuttaisin ulkomaille veroparatiisin suojiin, mietin.

Kesä oli ollut kosteimpia vuosikymmeniin: sää oli esiintynyt yliluonnollisen poikkeuksellisenä, intiaanihelle loitsi pelkoa niitettyään yhä monia uhreja omakseen. Kuin julma aurinko olisi osoittanut vihansa ihmisten tappamisella, ja nauttinut päivälliseksi ystäviäni, halusin muutamaksi päiväksi eroon tästä helvetillisestä kesästä. Edes rankkasateet eivät helpottaneet viidakonomaisessa säässä, hiki virtasi, jonka vuoksi yöt olivat vaikeita nukuttavia, yksikin vaivaton liike sai hikeni virtaamaan alastomalla vartalollani.

Matkani oli lähestymässä *Bangladeshiin* ja haikein mielin olin jättämässä hetkeksi kotimaatani. Suomi olisi minulle aina tärkeä, vaikka hekumalliset viidakon yöt odottivat lännessä. Perillä pitelisin alkoholitonta lager - oluttölkkiä vasemman tatuoidun käteni pitelemänä ja eläisin illat ihastellen *Bandungin* purppuranlilaa auringonlaskua. En nähnyt syytä, että miksi mikään olisi pilannut trooppista lomaani. Vertailin salaa itseäni aikakauslehtien lihaksikkaisiin miesmalleihin, heidän kuulaat ihonsa oli taatusti siloiteltu paksulla puuterilla, vai miksi talkiksi tököttiä kutsuivatkaan! Raavaana miehenä en ymmärtänyt kosmetiikasta tuon taivaallista. Kuvien kiiltokuvapojat olivat häikäisevän koreita

silmiini, en tietenkään taannut, ettenkö olisi tuntenut nahoissani silkkaa kateutta heidän pinnallisesta komeudestaan. Minulla oli illuusioni, että jos olisin syntynyt komeammaksi, niin elämänikin olisi ollut helpompaa. Tyydyin kaikesta huolimatta hyvään luonteeseeni, koska en räyhännyt enkä ryypännyt iltojani, vaan keskityin liikuntaan työssäni ja vapaa-aikanani. Minun lihakseni eivät olleet tarpeeksi suurissa mitoissa, kehittymättömyys harmitti, koska olinhan treenannut hikihievereissä tulevaa matkaani varten. Selailin urheilusivuja, ensisijaisimmat neuvot treenaamiseen löytyivät tyyriimmistä sport-lehdistä, joiden miesmannekiinien lihakset kiilsivät öljyisinä.

Olin varannut elämäni suurimman elämykseni noin viisi viikkoa sitten. Yksi sähkö – ja luottotilien lyhennyslaskut jäivät odottamaan vielä maksamattomina lipastonpöydälle, ikkunat olivat pesemättömät, mutta muuten huushollini olisi siedettävässä kunnossa palatessani takaisin. *Helsingin* lentokentältä kello: kaksikymmentäkolme oli nousemassa, *Suomi-Bangladesh*–lento. Odotin kiertolaisuuttani ja kolmenkymmenenkahdeksan asteen auringonlämpöä. Katsoessani suoraan taivaalle, aurinko näytti kuin se olisi lähestymässä maata. Optinen illuusioni oli karmiva, mutta onneksi se ei ollut totta. Kuvitin Intian ajatuksiini, kuin suinkin kykenin ja palmujen oksat jo huitoivat ilmaa ja nautin säästä, joka ei ollutkaan yhtä paahtavaa, kuin kotimaassa.

Hetkeni koittaisi, ja pääsisin auringon kuumuuden kantamaille. Minua houkuttelivat jo kuumeisesti kulttuurinen rikkaus ja kuivan luonnon ihmeet Aasian yössä. Maistaisin vieraan veden, sen suolan maku kirpeytyisi kielelläni. Mielessäni liihoitteleva naanleipä aiheutti jo näläntunnetta ja nautiskelin Kaakkoisen laadukkaimpia lomani kunniaksi. Joisin hedelmäisimmiksi ja alkoholittomiksi tislattuja Gusto-hilloviinejä, jotka maistuisivat mangolta ja raparperilta. Viimeiseksi säästäisin kuohuvan lageroluen. Edelliset matkani Bangaloressa sekä Sumatralla eivät olleet sävähdyttäviä, olin kuoreeni vetäytynyt. En tutustunut helposti uusiin ihmisiin, koska olinhan vasta eronnut seurustelukumppanistani. Oloni oli yksinäistä ja syrjäänvetäytynyttä, pysyttelin tänä aikana kaukana iloisista ihmisistä ja seurailin vain petolintujen liitämistä poikki sademetsän, jonka laidalla asuin teltassa. Olin aina ollut seikkailijaluonne, kaipasin jännitystä, se jos mikä minut pitäisi elossa ja kaukana masentuneisuuden tunteesta. Minulla oli paljon muistiinpistettävää luonnon vaaroista edelliseltä matkalta, kuinka lintuhämähäkki aiheutti minulle verenmyrkytyksen ja kun Brahimhaukka aivan katseeni etäisyydeltä kaappasi kynsiinsä viattoman koalan. Olisin kokemuksistani voinut laatia tarinan, mutta säästin ne luontotutkimukseeni, jonka rehtori oli antanut minulle tehtäväksi, ennen poistumistani maasta uudelle matkalle. Olin

Petteri on mies, jonka elämä ei ole enää lintukodon turvallista arkea

– hän kohtaa maanpäällisen helvetin.

Intian ja Bangladeshin öiden jälkeen Suomessa elo on tuskallista, yölliset kauhut kiusaavat miestä.. Onko piina raakaa todellisuutta vai vain silkkaa kiduttavaa painajaista ?

Piinattu mies hakee apua, ja haluaisi tilanteesta ulos totuuden kautta...

Petteri hakee mahdollisia vastauksia vierailta mailta. Kotikaupunkia järjestyttäneiden teinikaksosten murhien jälkeen Petteri uskoo olevansa tekemisissä Pahuuden voimien kanssa...

Poliisi tutkii tapausta asennoituen siihen että taustalta löytyisi silkkaa ihmisen julmuutta, mutta Petteri sen sijaan ei ole varma liittyykö murhiin vanhempi herra Kalle Saaripää...

Vai kolmas paha... Itse paholainen ?

Petterin on selvitettävä riivaava salaisuus.

Lue ja koe Petterin piina, löydät vastauksen !

